

HUKUKA SAYGI

Bilindiği gibi Peygamber'in Medine'ye göçünün on birinci yılında rebiyülevvelin girmesinden önce peygamberlerin sonuncusu ve hayır duaların en mükemmeli hastalanmış ve hastalığın meydana getirdiği bitkinlikten iyileşemeyerek öteki âleme göçme anlarının yaklaştığı anlaşılmıştı. Bununla beraber namaz vakitleri yine şerefli mescide gelir ve cemaate imamlık yapardı. Ölümüne üç gün kala hastalığı arttı. Artık mescide çıkamadı ve imamlığa sadık Ebubekir'i vekil etti. Mescide geldiği günlerde çoğunlukla minbere çıkar muhacirin ve ensara(1) güzel güzel nasihatler eder ve bütün ümmetine güzel ahlak, temiz ve hayırlı işler vasiyet ederek hayır dua ederdi.

Bir defasında amcası oğlu Fazl ibn Abbas ve Ali bin Ebu Talib koltuğuna girip minbere çıkarmışlar ve şerefli ulu elçi Eshab-ı Kiramından(2) haklarını helal etmelerini istemiş ve "Ey insanlar, kimin arkasına vurmuş isem işte arkam gelsin vursun, ödeşelim, kimin alacağı varsa işte malım gelsin alsın" buyurmuştu. Bir adam kendisinden üç dirhem alacağı olduğunu iddia ettiğinden onu derhal ödemişti. Sonra "Ukkâşe(3)" ayağa kalkıp "ey Allah'ın Elçisi falan gazada(4) falan gün benim devem senin devenin yanına yaklaştığında senin deveye vurduğun kamçı bana rastgelerek fazla canımı yakmıştı. Şimdi kısas isterim" dedi. Bu söz üzerine ashab-ı kiram işe karışarak "Ya Ukkâşe görmüyor musun ki Allah'ın Elçisi dermansızdır, dayak yemeye gücü yoktur, esasen kasıtlı olmayan bu kısastan vazgeç" diye rica ettiler. Osman Zi el-nureyn (Zinnureyn)(5) ve sonra Abdurrahman bin Avf kısası bağışlarsa yüzer deve hediye edeceklerini vâdettiler. Hazret-i Ali "Ya Ukkâşe dilersen bana yüz değnek vur, Allah'ın Elçisi'nin gücü, kuvveti yoktur" diyerek herkesin tercümanı oldu; fakat Ukkâşe ayak diredi ve Peygamber, yakınlarına "İlişmeyin, vursun, hakkıdır, alsın" dedi.

Ukkâşe "Ya Allah'ın Elçisi sen benim çıplak tenime vurdu idin, halbuki senin arkanda hırka var" demesi üzerine peygamber gömleğini kaldırtıp şerefli vücudunu açtı.

Ukkâşe direktmeyi büsbütün azdırarak "Ya Allah'ın Elçisi sen bana hazaran çubuğundan üzeri örme sert bir kamçı ile vurmuşsun, ben de sana öyle bir kamçı ile vurmalıyım" demesi üzerine âlemin gururu olan Elçi, emretti, Hücre-i Saadette bulunan o kamçıyı getirdiler. Ashab-ı Kiramın dedikodusu ve heyecanı arttı, fakat Şanlı Elçi bu dünyada hak isteyenlerin hakkını bu dünyada almasını, âlemlerin Allah'ının önünde almasından yeğ görerek tam bir itaatle Ukkâşe'nin hareketlerini bekliyordu.

Ukkâşe peygamberlerin sultanına yaklaştı, derhal kamçıyı elinden attı. Taberi Tercümesi(6) sonucu şöyle anlatıyor:

(Ukkâşe kamçıyı elinden bırakıp gitti. Yüzünü peygamberimizin kutsal teni üzerine koydu ve yüzünü Allah'ın Elçisi'nin tenine sürdü ve yüksek sesle ağladı. Peygamberimiz Efendimizin gözlerinden yaş geldi, herkese ağlaşma düştü; mescit inledi, öyle zannettiler ki zelzele oluyor, sadaları göğşe ulaştı. Bir zaman yüzünü Peygamberimizin kutsal teninden ayırmadı, öptü, kokladı. Âlemlerin gururu olan insan bu hareketinin sebebini sorunca Ukkâşe:

"Ey Allah'ın Elçisi, korktum ki ben ve bu halk bundan sonra artık seni göremeyeceğiz, diledim ki sana veda edeyim, yüzümü senin mübarek tenine sürem ki Büyük Allah benim tenime cehennem ateşini haram ede" dedi.) Ukkâşe bu yardım isteme yolunu düşünmüş ve emeline kavuşmuştur.

AÇIKLAMALAR

1— Hazret-i Muhammed'in Mekke'den 621 yılında Medine'ye göç etmesine Hicret adı verilir. Mekke'den gelenlere Muhacirin (göçmen), Medine'deki Müslümanlara da Ensar (yardımcılar) adı verilmiştir.

2— Ashab-ı Kiram Hz. Muhammed'in en yakın arkadaşları için kullanılan bir deyimdir.

3— Ukkâşe, Hz. Muhammed'in yakın arkadaşlarından birisidir.

4— Gaza "Gazve" Hz. Muhammed'in katıldığı savaşlara Gazve adı verilmiştir. Daha genel bir anlam taşıyan gaza ise İslâm dinini yaymak için yapılan savaşlardır.

5— Halife Osman, Hz. Muhammed'in iki kızı ile evlenmiş olduğundan kendisine Zinnureyn adı verilmiştir.

6-Ebu Cafer Muhammed bin Cerir el-Taberi adındaki meşhur İslâm tarihçisinin Tarih-el-ümem v'el-mülük adlı ünlü eserinin Türkçe tercümesi.